

Overgangsaaene vil indtræde — men jeg gentager, hvad mit Partis Ordfører har sagt: det er ingen Uret, der begaas imod 2den Klasses Præsterne — for det første trøste mig med dette, som den ærede socialdemokratiske Ordfører kan læse sig til i den sidste Skrivelse, der blev tilsendt Udvalget fra Ministeriet, at i dette Øjeblik maa ca. 35 pCt. af 2den Klasses Præsterne antages at være paa højeste Lønning, som er 120 Kr. bedre end Fællesklassens Slutløn, og disse Præster vil ikke kunne føre nogen Klage, deres Menighed ikke heller; det var altsaa den ene Trediedel. Dernæst vil jeg trøste mig med den Bestemmelse, som blev stemt ind ved tredje Behandling i det høje Folketing, hvorefter alle de 2den Klasses Præster, der i dette Øjeblik hæver 3die Klasses Løn, fordi de er for unge til at hæve 2den Klasses, faar Gavn af Loven, idet Bestemmelsen overflytter dem til Fællesklassen. Tilbage bliver da kun de Præster, der har 2den Klasses Embede og oppebærer 2den Klasses Løn; for dem er der, hvis man skal behandle Sagen loyalt, intet at gøre. Dette, formener jeg, er ren og klar Tale.

Ordføreren (Stegger Nielsen): Jeg forstod det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) saaledes, at Udvalgsflertallet efter hans Opfattelse skulde have beklaget, at det ikke havde kunnet gennemføre den Tanke, man har været inde paa, om en anden Skala for Fællesklassen. Det har Udvalgsflertallet ikke beklaget; Flertallet har været inde paa disse Tanker, saaledes som jeg ogsaa refererede det i min første Tale i Dag, og Flertallet har ønsket at udtale, at det ikke er lykkedes at opnaa tilstrækkelig Tilslutning til disse Tanker. Det vil formentlig deraf klart fremgaa, hvorledes hele denne Sag har formet sig indenfor Udvalget, men Flertallet har ikke udtalt nogen Beklagelse.

Naar det ærede 9de Medlem for 2den Kreds gennem sine Ændringsforslag har givet Udtryk for, at han ikke under nogen Form kan gaa med til Forhøjelser, ja, saa er det jo netop heri, Modsætningsforholdet mellem Flertallet og Mindretallet bestaar, idet vi andre anser den foreslaaede, jeg vil ikke sige Forhøjelse, men Afbødningen af Nedskaeringen for visse af Folkekirkens Tjenestemænd for ønskelig og retfærdig, medens Mindretallet ser modsat paa dette Forhold. Jeg mener dog, at den ærede Ordfører for Mindretallet under Sagens første Behandling selv har sagt, at man fra socialdemokratisk Side var villig til at over-

veje hele dette Forhold; og naar man overhovedet er villig dertil, maa det vel være, fordi der er noget at overveje. Det synes altsaa, som om det nærmest er om Tidspunktet, naar dette skal gøres, der er Strid, og ikke om selve Realiteten. Naar det ærede Medlem hævder, at Kirkeskatten nu vil stige meget betydeligt, behøver jeg kun at henvise til, hvad den højtærede Minister ogsaa var inde paa nu. Landets Menighedsraad har tilstrækkelig tydeligt udtalt sig for Ændringer som dem, der sker ved disse Lovforslag; disse Lovforslag svarer helt igennem til Menighedsraadsforeningens Ønsker. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om Kirkeskattens Stigen eller Falden vil man med megen Styrke og med Rette kunne henvise til, at Ønsker i saa Henseende er udtalt direkte af Menighederne selv. Jeg vil for øvrigt i samme Forbindelse gerne pege paa, at København jo har en meget lille Kirkeskat i Forhold til Provinsen.

Naar det ærede 9de Medlem for 2den Kreds taler om, at jeg har givet Udtryk for Medfølelse overfor de Præster, der sidder i den nuværende anden Lønningsklasse, saa vil jeg dertil sige, at Medfølelse bliver der, det ved det ærede Medlem godt, kun Krav paa, naar der bevislig er begaaet Uret mod nogen; og eftersom vi vist ikke er uenige om, at der paa dette Felt ikke er begaaet nogen som helst Uret, kan der altsaa heller ikke blive Tale om Medfølelse. Noget helt andet er, at jeg vedkender mig at høre til den Gruppe indenfor Udvalget, der ønskede, at man kunde have fundet en Skala med den langsommere Stigning, saaledes at man bevarede Fællesklassens Overlegenhed paa hvert Løntrin; men det er der altsaa, som det fremgaa af Betænkningen, ikke lykkedes at samle Flertal for.

Med Hensyn til, hvad der kan gøres, naar disse Henvendelser kommer — hvis de kommer — fra Præsterne i 2den Lønningsklasse, saa ser jeg for mit Vedkommende ligesom den højtærede Minister ikke, at der efter Præstelønningslovens § 18 kan hjælpes paa dette Forhold, eftersom Præsterne i den nuværende 2den Lønningsklasse aldrig har været i den nye Fællesklasse. Jeg mener derfor, at man paa dette Omraade bør udtale sig klart og lige til, saaledes som den højtærede Kirkeminister allerede har gjort det.

Dahl: Den ærede Ordfører begyndte med at sige, at Flertallet ikke i sin Betænkning havde udtalt nogen Beklagelse over,